

Komandi partur
Í komandi parti verður greitt frá systkjunum Elly, Jaspur og Harry.

Váttanin hjá Guinness um, at her er talan um elsta systkinaflokk í heiminum

at byggja í 1934. Öll arbeiðsmegi var sjálvboðin, og longu 31. januar í 1935 varð húsið vígt. Rituvík var uppi í Nes sókn tá, og hetta var fyrsta miðsónshús í Nes sókn.

Niggi

Niggi sigldi undir krígunum. Hann sigldi sum stýrimaður við trolaranum Fiskanesi, Hans Pauli Johannesen var skipari. Tað var ikki hvør sum helst, sum tá slapp við Hans Paula! Niggi var fleiri ár stýrimaður við farmaskipinum Hólmi.

Tá ið hann fór í land, var hann fyrst fleiri ár arbeiðsformaður í Lynfrost. Hann arbeiddi eisini á Netavirkinum og í Timburhandlinum í Runavík.

Niggi doyði 5. juli í 1996 eftir ringa sjúkralegu. Marin er nú á Ellisheiminum í Runavík og har er gott at vera.

Amy sigur, at »nú, ið mamma og fyra tey elstu systkini eru lýst, er niðurstøðan tann, at hóast vit mistu pápan, fingur vit yngru alt tað, sum neyðugt er, at hava tryggan og góðan barndóm. Tey fimm tóku eitt ódnartak, og tey megnaðu tað. Við Guðs hjálp.«

Arnholt

Arnholt er føddur 28. september í 1925. Hann

er stak hegnigur, og hann hevur altíð verið til reiðar at rætta eina hond. Hann kann vera nakað knappsintur, men tað er líka skjótt av aftur. Hann smíðaði teimum yngru beiggjunum bátar og lastbilar, og so vórðu lastbilarnir málaðir grønir, sum lastbilarnir tá. Hann gjørdi vist eisini teimum yngru systrunum dukkuvggur. Tá ið Dania átti Magga, var Elly, systir Arnholt, hjá teimum. Tá gjørdi Arnholt henni eina kommodu og eitt fitt pengaskrín.

Sum blaðungur arbeiddi Arnholt saman við Jákupi mammubeiggja sínum. Hann smíðaði hjá Niels Paula Hansen á Glyvrum, og hann hevur smíðað fyri seg sjálvan. Hann var onkran túr til skips, men hann hevði vist ikki sjónatúr.

Í mong ár var hann arbeiðsformaður, fyrst hjá Landsbyggifelagnum, og so hjá Phil & Søn. Hann var m.a. formaður fyri arbeiðinum at gera norðskálatunnilin, var eisini uppií at gera leynatunnilin, SMS, havnarløg ymsastaðni í landinum og mangt annað.

Arnholt var væl dámdur sum arbeiðsformaður.

Býráð, kirkja og miðsón

Arnholt var í kommunustýrinum hjá Runavíkar Kommunu frá 1975-92. Hann var »sjálvaldur« á einum rituvíkarlista hvørja ferð, hann stillaði upp. Ein annar rituvíkingur,

Hans Tausen Olsen, búsitandi í Runavík, var valdur á runavíkarlistanum. Teir báðir komu at hava nógv samstarv, eisini í sambandi við áhugamálini hjá Rituvík.

Hans sigur, at Arnholt gekk nógv uppi hetta starvið. Hann var altíð væl fyrireikaður og hartil sakligur. Tí varð eisini lurtað eftir honum. Hann var formaður í teknisku nevnd, og gjørdi í hesum sessi nógv fyri at fáa samskipað og bøtt um vatnveitingina í kommununi.

Hann hevur eisini verið við í Sjálvstýrisflokkinum. Tá ið flokkurin endurskoðaði skrána í 1982, var Arnholt ein av teimum 52 flokkslimunum, sum fingur stevnuskrána til ummælis. Hetta hevur verið í teirri tíðini, tá ið systkinabarn hansara, Frederik Olsen, var á ovastu rók í flokkinum í Eysturoynni.

Arnholt var formaður í kirkjuráðnum í nógv ár, og hann spældi ofta bæði í kirkjuni og í miðsónshúsinum. Hann var gravari í kirkjugarðinum í Rituvík. Tað var tiltikið, hvussu væl hann helt kirkjugarðin.

Arnholt var formaður fyri sjálvbodna arbeiðið, tá ið Leguhúsið í Nesvík stóð í gerð. Hann var eisini limur í byggingevndini, og Jákup Kass var formaður. Arnholt legði arbeiðið til rættis, til dømis við tilfari, og at leiðbeina og tilíkt, tá ið arbeiðstoymi ymsastaðni úr landinum komu til Nesvíkar gerandiskvöld ella leygardagar at arbeiða. Landið var býtt í øki, og hvørt øki átti tórn eina ferð triðju hvørja viku. Hvørt øki hevði so sínar formenn, sum skaffaðu sjálvboðin í sínum øki. Onnur kundu tekna seg hjá Arnholt.

Hetta arbeiðið vardi í eini 3-4 ár. Arbeiðsfelagar Arnholt siga, at hann gjørdi eitt megnar arbeiði. Ikki var altíð so lætt at skipa fyri, tá ið menn við ymiskum førleikum komu nógvastaðni frá og skuldu fáa at vita, hvat teir skuldu gera. Men Arnholt var so stak tolin og fekk arbeiðið at ganga, sum eingin hevði gjørt honum tað eftir.

Arnholt giftist 25. mars í 1951 við Daníu, dóttur Hanus og Nicolínu Højgaard. Tey áttu 7 børn, Herman, hann doyði av krabbameini beint fyri nýggjári 2013, Magga, Anlinu, Etly og Atla (tvíbúrar), Andras og Sigurgunn. Dania og Niggi, maður Marin, vóru systkin.

Dania

Dania vaskaði í nøkur ár skúlan í Rituvík saman við systur síni Ninnu. Hon hevur eisini arbeitt í fiski, fyrst á Bakkafrøst, so í nógv ár í Lynfrost. Hetta arbeiðið dámdi henni stak væl. Hon var ógvuliga røsk kona.

Dania doyði 24. oktober í 2014 eftir drúgva sjúkralegu. Hon hevði parkinsonsjúkuna. Tey búðu í nógv ár á Ellisheiminum í Runavík, og Arnholt var nógv um hana. Arnholt býr har við sama lag.

Henda seinasta mánaðin hevur Maggi verið á Ellisheiminum til umlætting. Venzil er har týsdag og fríggjadag, so teir dagarnar hava tey verið 5 systkin har.

Carl

Carl er miðlingabeiggin, føddur 25. januar í 1928. Öll systkini eru meir og minni morgunfólk, bara ikki Carl. Tá ið øll hini fóru í song, var hann væl fyri og hevði hug, at tey skuldu hugna sær. Hann er góðsligur av lyndi og ógvuliga blíður og beinasamur, og hann fylgir væl við øllum í familjuni. Barngóður sum fáur. Carl hevur altíð verið ótrúliga skjótførur. Hann var kanska ikki tann skjótast at fara í holt við nakað heima; men tá ið hann so fór til verka, var ikki at vera

fyri. Hann arbeiddi í fiski, og viðhvørt vaskaði hann fisk. Lønin var ein ásett upphædd fyri 100 fiskar. Teir dagarnar fekk hann góða dagløn.

Carl fór fyrstu ferð til skips í 1947, tá fór hann við Skorakletti til saltfisk, Frederik Olsen var skipari. Í 1948 fóru teir til saltfisk, Sofus Olsen var skipari.

Í 1949 var hann við William Martin, Jørgin Højgaard var skipari. Tá bleiv hann sjúkur og kom heim við trolaranum Urd. Áðrenn hann fór tann túrin, hevði hann verið so ringur av hálsasjúku og tikið ógvuliga sterkar tablettir. Tað hevði ávirkað nýruni, og hann lá tríggar mánaðir á sjúkrahúsinum.

Í 1950 fór hann til Grønlands við Kongshavn, Jacob Højgaard var skipari. Túrunin var 4 mánaðir og 22 dagar. Hann fór seinni við Vesturvarðanum, Hans Petur Højgaard var skipari.

Síðan fór hann við Mary Margreth, Jacob Højgaard var skipari, og við Fiskanesi í Barentshavið, Poli Johannesen var skipari.

Í 1953 var Carl við William Martin, Andrias Højgaard, (Dia) var skipari, í 1954 við Egill Rauða, í 1955 við Goðanes.

Í 1955-1956 tók hann skiparaprógv og longdina. Hann var í 1956 í Grønlandi og eystanfyrir við Fame, John Dam var skipari. Í 1957-58 við Hallveig Fróðadóttur. Í 1959 sigldi hann við Pax í Grønlandi, Jaspur Tausen var skipari. 1961-1971 var hann við Havborgini, Hans Petur Højgaard var skipari, Andy Magnussen 1. stýrimaður og Derhard 2. stýrimaður. Andy var onkuntíð skipari.

Føroyingar fóru at veiða ídnaðarfisk seinast í 1960-árunum. Menn sóu møguleikar í hesi vinnu, og fóru at byggja skip júst til hesa veiðu.

Fyrsta av hesum skipum var Magnus í Rituvík. Hann varð bygdur í Esbjerg í 1971/1972. Hann kom til Føroya umleið 1. juni í 1972 av fyrsta túrinum við fullari last av nebbasild. Carl var skipari. Hann átti eisini í skipinum. Hann førði trolaran tað mesta av tíðini, til hann var seldur. Seinni var Carl eina tíð skipari á trolaranum Polarfisk, sum eisini varð bygdur í Esbjerg, og aftur seinni var hann skipari á Polarhav, sum fiskaði undir Føroyum, partrolaði mest saman við Stjørnuni.

Reiðarin, Osmundur Justinussen, sigur, at Carl var ein sera dugnaligur skipari, og vóru skipini, hann førði, altíð uppi í teimum bestu at fiska, bæði á ídnaðarveiðu í Norðsjónum, og eisini til upsafiskiskap undir Føroyum.

Carl gavst at sigla í 1978. Hann býr í barnaheiminum á Líðini.

Carl